

POLARHUNDEN

nr 1 1976

Detta nummer av POLARHUNDEN, består av en del kanske inaktuella artiklar. Detta beror på att vår redaktör "Drages", flyttat till fjälls och hälre kör hundspann än fullföljer det jobb han åtagit sig. Han anser bl.a. att han inte får in tillräckligt med material från medlemmarna, för att kunna göra en tidning. På den punkten kan jag hålla med honom eftersom jag ej heller ~~sitter~~ som red, för tidningen, och vet hur det är i det fallet. Men jag vet också att många av våra medlemmar väntar på att få livstecken från klubben. Även om tidningen bara är på två sider, så har de ju betalt sin medl.avg. och i den ingår POLARHUNDEN.

Vi söker nu med ljus och lykta efter någon eller några som är villig att ställa upp. Till dess: Håll till gode med detta exemplar.

Ingrid Hans
(sekretär)

Material till tidningen kan tills vidare sändas till Ingrid Hans
Pl. 433 790 34 Siljansnäs

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କିମ୍ବା ମହିଳା କାମକାଳୀ ଏବଂ ପାଦପଥରେ ଯେତେବେଳେ କାମକାଳୀ ଏବଂ ପାଦପଥରେ ଯେତେବେଳେ

Vårt räkenskapsår är snart tillända, och det börjar bli dags att betala in medlemsavgiften för året 1976-1977 (Vårt "år" löper som bekant mellan 1 juli-30 juni) På årsmötet 1975 höjdes medlemsavgiften till 40:- för helbetalande medlem, 10:- för familjemedlem samt för ungdomsmedlem under 18 år.

X M B J V D S M

SPHK inbjuder härmed till KLJBBMÖTE Kristi Himmelsfärdshelgen. Platsen blir densamma som vid årsmötet 1974 alltså LUNEDETS FRITIDSÖRÅDE, ca 12 km norr om Karlskoga. Mötet kommer att behandla bl.a. SPHK:s förhållande till SKK och SEK, om samejedernas ev. anslutning till SPHK m.m. nya frågor.

Vi kommer att träffas under samma förhållanden som vid våra
årsmöten: alltså tältning alt., husvagn samt självhushåll.
Mötet kommer att hållas LÖRDAGEN den 29/5 klockan 15⁰⁰.
Och på söndagen kommer vi att ha unghandsbedömning (2-12mån.)
med start klockan 09⁰⁰.

Möt upp till en som vi hoppas givande och trevlig helg med polarhundsentusiaster och masser av hundar (med allt vad det innebär)

VINTERN 1975 - 76

Den gångna vintern har för SPHKs del varit mycket aktiv och framgångsrik. Vi har haft många ekipagem som tävlat både på våra egna och SBKs tävlingar. Många har nått topp placeringar jag skall inte räkna upp alla fina placeringar, men Anders Persson med Stalos Varg vill jag hurra för 2a på SM slagen med några sekunder HURRA.

När det gäller turist körning här SPHK, varit mycket aktiva under den gångna vintern många har gjort långa fina turer både i Koppängen och i fjällen. Fäboddraget samlade som vanligt många polarhundar, I Samojed 3 SH och 46 GH, 4 GH bland dom 10 bästa 11 GH bland dom 25 bästa och 25 GH bland dom 50 bästa ingen dålig statectik med tanke på att GR inte är någon brukshund det vill säga ingen draghund enligt SKK och SBK.

Mera glädjande det fans 3 SH bland dom ca. 200 hundarna heja Marie och Tore, tag med några kompisar nästa år. 8 damer från SPHK körde Fäboddraget BRAVO. Vårt eget Polarhundsdrag (fjälldrag) samlade rätt många deltagare mycket lössnö och kalla nätter gjorde det ganska krävande, En annan kul grej som hänt i vinter är att Hedemora Säter SBK på sin draghunds tävling inbjöd till Nom stil tävling tyvärr visade sig SPHKs, Nom körrare ganska ointresserade endast tre spann kom till start det var synd då detta var ett enastående tillfälle att visa vad vi sysslar med, Vi borde haft 7-8 spann på start linjen SKÄRPNING.

DIVERSE INFORMATIONER

Vi är fortfarande intresserade av skolan i läten men tyvärr kan vi inte göra mycket åt förhandlingarnas framåt skridande kommunuggerbarna i Malung har bollen vi kan inte göra mer än vänta på deras beslut. Vi har haft flera telefon samtal men inte fått något bestämt svar. Man får förmoda det är många som skall vara med och bestämme.

När det gäller polarhundarnas förhållande till SBK är det klart att vi utställnings mässigt inte längre är brukshundar men vintertid tävlar som förr bland brukshundarna.

SPHKs förhållande till SKK är väl lite difusare jag har varit i kontakt med SKK och talat med 3 personer den första visade mig till den andra och så vidare. Efter 3 långa samtal viste jag like lite som när jag började. Efter en massa ord hit och dit fick jag till slut ett löfte att en person på SKKs kansli skulle kolla läget och medela mej snerast. Ved jag i detta läge vet är ett polarhundarna är spetsar, trotsigen nordiska, Samojeden polarhund och att SKK vill att vi skall bli någon sorts specialklubb för polarhunder. Hoppas jag fått klara riktlinjer till mötet så vi där kan ta ställning och få någon ordning på var vi hör och vem vi skall samarbeta med. Att bli specialklubb innebär om jeg fattat rätt att vi får stora möjligheter att forma polarhundarnas framtid. Efter som det står i SPHKs stadgar att vi skall värna om polarhundarna tror jeg att det är rättevägen även om det i dag verkar lite kröngligt. Tänk på saken och kom till mötet,

Stig Juhlander

Har med största förväning läst att våra polarspetsar inte längre skall tillhöra SBK. Det tycker vi är ett helt absurd beslut. Om inte våra polarspetsar är brukshundar, så skulle vi vilja veta vilka raser som är det. Det mest tragiska i beslutet är att bruksmeriter inte längre krävs för utställningschampionat. Detta kommer att innebära en ren inflation av utställningschampions inom våra raser, något som erfaret hundfolk kan intyga alltid leder till kraftig försämring av en ras. Våra polarspetsar har fortfarande, jämfört med de flesta övriga raser en mycket god mentalitet och de flesta är härdiga och friska och sunda hundar. Är en utställningstitel värld så mycket att vi skall riskera att fördärva dessa egenskaper?

Personligen föredrar vi att ha friska och sunda hundar, med vilka vi kan arbeta inom brukshundsporten, som en utställningschampion.

Nu står ju inte dessa två varianter som några motpoler till varandra. Här i Göteborg är vi 3 st polarhundsägare (Sib.Husky) som arbetar med våra hundar inom bruks och lydnadsdressyr. Och vad vi har erfarit så finns det inga hinder mot att nå goda bruks-och lydnadsresultat med våra hundar.

Vi skulle vilja höra en motivering av dem som inte vill ha polarspetsarna som brukshundar. Finns det några inom SPHK som har arbetat för denna separation så skulle vi vilja veta varför.

Är Polarhundsklubben över huvud taget tillförlitlig i detta samband?

(ang. föreg. fråga - så är svaret nej) (se huvud svar)

Vi känner inte till möjligheterna, men finns dom så säger vi, att alla som är måna om att polarspetsarnas egenskaper bör aktivt arbeta för att återföra dem till SBK eller åtminstone återinföra brukameriter i någon form, t.ex. appellklass, där spår el. sökmomentet utbytes mot ett dragmoment där reglerna kan bestämmas av SPHK, för utställningschampionat!

Christina Jörgenfelt

Stefan Gustafson

Britt Henriksson

GRÖNLANDSHUND TILL SALU

Ungtik 8 mån. helvit med svart teckning
omkring ena ögat.

E. Stalos Snapper u. Stalos Laika

Intresserade kan ta kontakt med Lena Tillenius
tel:0226/11479 efter kl. 17⁰⁰

I samband med klubbmötet den 29 maj 1976, föreslår jag att frågan om en uppdelning i rassektioner tas upp till diskussion.

John Fairbanks

Resultatlista från serietävling i Hemfosa den 17/1 1976

NORDISK STIL

1. Torbjörn Jönsson	38.55	1-spann
2. Erik Johansson	44.15	"
3. Chatrine Johansson	46.50	"
4. Rolf Lund	48.30	"
5. Leif Dahlberg	50.40	3-spann
6. Bo-Göran Lindblom	52.50	1-spann
7. Valter Johnsson	54.20	"
8. Stefan Olsén	54.40	"
9. Lars Karlberg	1.01.15	"
10. Ingvar de Forest	1.01.50	"
11. Rune Lindberg	1.04.45	"
12. Dieter Neidhardt	1.10.10	"

HOME STIL

1. Guri Andersson	33.20	5-spann
2. Göran Granström	39.25	3-spann
3. Thorleif Gustavsson	44.50	6-spann

Resultatlista från serietävling i Uppsala den 7/2 1976
Banlängd 15km.

HOME STIL

1. John Fairbanks	0.59.00	5-spann Sib. Husky
-------------------	---------	--------------------

NORDISK STIL

3-spann herrar

1. Valter Johnsson	1.05.01	Grönl,
--------------------	---------	--------

2-spann herrar

1. Leif Dahlberg	1.09.59	"
2. Rolf Lund	1.12.02	"
3. Tore Olsén	1.14.08	Sib. Husky
4. Lasse Strömberg	1.15.00	"

2-spann damer

1. Sylvia Lööf	1.19.20	Grönl.
2. Ingrid Hans	1.26.46	"

1-spann herrar

1. Torbjörn Jönsson	0.59.25	"
2. Hans Björnström	1.04.10	"
3. Lasse Strömberg	1.06.20	"
4. Ulf Mörman	1.08.15	"

5. Besse Nilsson	1.16,20	Grönl.
6. Frank Omchterleny	1.25,15	"
7. Be-Göran Lindblom	1.27,44	"
<u>Unghundsklass</u>		
1. Erik Johansson	1.07,06	"
<u>Ungdomsklass</u>		
1. Stefan Olosson	1.24,39	Sib., Husky
<u>Damklass 1-spann</u>		
1. Maria Karlsson	1.29,58	"
2. Gunnel Ceder	1.50,55	Grönl.

En samejedspets startade utom tävlan, och fick tiden 1.45,17

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କାଳିମଣ୍ଡଳ ପାଇଁ ଆମେ ଏହାର ଅଧିକାରୀ ହୁଏଇଲୁ

HUNDÄGARE ÄR DET DUMMASTE FOLKET

Som bekant finns det på vår jord mycket FOLK men lite MÄNNISKOR, dessa båda kategorier kan ju i sin tur delas upp i olika grupper, allt efter det perspektiv man vill belysa. Det finns ju hundvänner exempelvis, det finns även hundhatare. Vilken kategori av mänskligheten anser Du dig tillhöra, och vilken grupp representerar Du?

Om Du är hundägare och därtill med en liten typ, ja då har Du ju god hjälp av denne genem att den mestadels ligger i fätöljen eller på den mjuka fina mattan, och bara följer med på en kort promenad när Du skall gå till kiosken för att handla en tidning. Men om Du har en hund av större ras, den nu så emdiskuterade "Polarhunden", tillhör Du fortfarande samma grupp, och med samma varma ömtanke? Eller har Du den felaktiga uppfattningen att det är en polarhund av den gamla stammen för flera tusen år sedan? Tror Du fortfarande på att den har den tidens päls, då den levde under arktiskt klimat, och samma tjocka underull att den aldrig kan bli ~~med~~ genomsvärt?

Ja, då har Du placerat Dig i fel mänsklig grupp. Är Du därtill en första-hundsägare som tro sig veta allt, inte bara om Din egen hund och hundras utan om alla hundar över huvud taget, då skall Du läsa rubriken en gång till, till denna artikel, och Du får svaret:

" Det sänta hos Kunden är mänskiskan "

Ronje

MED HUND I GRÖVELSJÖN

Klövjevecka den 12/6 - 19/6 1976

Klövjebecka " 19/9 - 26/9 1976

Grövelsjöns fjällstation är öppen: 14/3 - 3/5 1976 10/6 - 26/6 1976

Bokningar och förfrågningar: Sven-Olof Carlsson 19/6 - 25/9 1976

Tower City, Belmont Co., W.

Vi andra som var kvar vid fältjägarn ordnade det lite mysigt för oss och tog några s.p.h.k-specialer. Lördag morron den första i femte fortsatte med samma blåsväder, Det var meningen att vi skulle ha kört en tur runt en del fjälltoppar, som jag inte vet namnen på men på grund av en massa trasiga tält fick vi utesluta de planerna. Vi fick besök av ytterligare en medlem ur klubben, Gösta Carlberg med hundspann, och straks efteråt kom också Bosse och Thore tillbaka.

Vädret klarnade upp fram på dagen, och blev till ett strålande solsken, så vi beslöt att göra en tur till Helags fjällstation. Tilläggas kan också, att vi fick en hälsning uppifrån det blå av Stig Juhlander och Dag Asplund, när dom kom och flög över oss i ett sportplan, när vi var på väg från Helags till fältjägarn. Dagen förflöt med en underbar tur med hund, släde och skidor. Så småningom när vi kom tillbaka till fältjägarn mot kvällen, så förflöt den på ungefär samma sätt som kvällen förut. Söndag morron den andra i femte, började med samma blåsväder som de föregående mornarna. Efter att ha intagit en stadig frukost, startade vi vår färd tillbaka till Ramundberget. Den gick utan intermezzon. Slut finishen var den skojigaste på hela resan när det bar av utför fjället ner mot trädgränsen, det var brant och krokigt, och gick fort. Väl framme vid bilarna, kom vi överens om att åka till Hede och åta en stadig middag. Därifrån tog vi sedan farväl av varandra, och var och en åkte åt sitt håll. Sammanfattningsvis kan man väl säga att resan var både innehållsrik och underbar, med tanke på att det var min första färd i fjällen. Det var inte min sista färd det här det kan jag lova. Jag vill också främhalla vår färdledare Kenneth, som lärde mej en hel del om hur man vistas i fjällen.

Bertil

Kommentarer til Bo Ekstam's artikkell.

Først vil vi imøtetek den usaklige måten Bo Ekstam omtaler John Fairbanks på. Å påstå at John Fairbanks har begått feilaktigheter og at han mangler evnen til å se en hunds anatomi, er en drøy påstand. Det fine med John Fairbanks er at han som sier av en rekke hunder av den ene typen nettopp av idealistiske grunner har gjort seg til talisman for en annen type Siberian Husky, en type som han synes er riktigere.

Diskusjonen omkring hvordan en riktig S.H. skal være har alltid vært like aktuell. Det burde imidlertid være ganske greit dersom man er villig til å godta fakta, og til å finne den riktige typen. Standarden definerer hunden ganske tydelig. Standarden ble basert på et visst antall hunder. Disse hunder ble valgt ut som basis-hunder på grunn av sine ekstremt gode egenskaper som racinghunder. Dersom Bo Ekstam hadde studert standarden nøyde, burde han oppdaget at standarden skisserer en racing-hund. Det vil si en lett og rask stayer-type polarhund.

Man kan være enig med Bo Ekstam i at det ofte kan være interessant å se historisk på en rase. Gjør man dette med S.H.'en, så vil man oppdage at forfedrene (de som vi har historisk kjennskap til) til våre S.H.'er i aller høyeste grad ble brukt som løpshunder. Om ikke Bo Ekstam har lest Raymond Thompson and Louise H. Foley's bok "The Siberian Husky", så anbefales han å studere denne boken. Det går der tydelig frem fra flere kilder at de hundene som det er tale om ble kjørt i meget store spann med moderat last og med store hastigheter. Sledehundkonkurranser var ikke uvanlig i Øst-Sibir. Distansene var ofte lange og hastighetene høye. Hastighetene var like stor som i Alaska i dag. Hundene skilte seg ut fra øvrige polarhunder ved at de var usedvanlig lette, rasker og godlynte. Hva pels angår så var hundene noe uensartet.

De hundene som ble innført fra Sibir til Alaska ble valgt ut på grunn av deres fremragende evner som løpshunder. Disse hundene ble så etterhvert renavlet på gode løpsegenesaker. Denne gjennemavling kan man i størst grad takke Seppala og McFaul for. Etterhvert som disse sibirhundene ble mer gjennemavlet og homogene i typen, ønsket man å få registrert hundene som rase i The American kennel Club. I 1930 ble disse hundene registrert i A.K.C. som "SIBERIAN HUSKIES". De hundene som den gang ble registrert, er forfedre til alle S.H.'er i dag. Standarden ble som nevnt laget samme året og basert på disse løpshundenes eksteriør. Med andre ord er det først fra 1930 at det blir snakk om en rase.

En Siberian Husky er altså en ren løpstrekkhund. Det er videre klart at enhver S.H. ikke er den fødte trekkhund og at de hundene som ikke tilfredsstilte den aktive hundekjører i U.S.A. ble enten avlivet eller overlatt til mennesker med mindre krav til bruksegenskaper hos hunden. Eller ofte til folk som ønsket en familiehund. Det var som regel disse hundene som var i flertall på utstillinger, og denne sporten ble deres måte å bruke hunden på. Kidrøerne med de beste hundene hadde ikke tid og interesse for å fly på utstilling. Faktum er at også slike hunder ble avlet videre på. Det er også klart at siden disse hundene ikke ble avlet med bruksegenskapene for øyet, kunne avlen egentlig utvikle seg i nærmest alle retninger.

Det ble allerede tidlig arrangert utstillinger for S.H.'er i U.S.A.,

og like tidlig ble det klart at de hundene som deltok oftest på utstillinger i deler av Amerika var langt grovere og mer bastaute i bygningen enn de hundene som ble og blir brukt i løp. Dette er helt naturlig da det mest behagelige for det menneskelige øye når en betrakter en polarhund, er nettopp bastaunthet. En annen medvirkende årsak til at utstillingshundene skiller seg ut fra løphundene er at få av de gode løphundenes fremdeles sjeldent blir vist på utstilling. Dommerne får med andre ord sjeldent oppleve hvordan en riktig S.H. skal se ut. På denne måten har vi dessverre fått de to typene av S.H.; racing-typen og show-typen. Svært mange av utstillings-S.H.'ene stemmer altså dessverre lite overens med rasens standard. Deres eksteriør vil i mange tilfelle ikke kunne tilfredsstille standardens krav til hurtighet og utholdenhets. På den annen side bør det nevnes at det finnes en del amerikanske dommere som virkelig vet hvordan en S.H. skal være, men dessverre ser det ut til at disse dommerne i altfor liten grad blir benyttet.

Standarden definerer tydelig pelskvaliteten på en S.H. Det viser seg også at de fleste S.H.'er som i dag blir brukt som løphunder har en utmerket pels. At det i enkelte racingkennel i U.S.A. kan ha forekommet hunder med for kort pels gir ikke grunnlag for å generalisere til at hunder av racingtypen har for dårlig pels. Dessuten sier flere kilder at det kunne forekomme at enkelte av de opprinnelige hundene i Øst-Sibir hadde så dårlig pels at de måtte beskyttes mot kulden. Dette ikke ment som noe mål, men som en historisk opplysning.

Skal en S.H. kunne hevde seg i et løp i Amerika, setter dette store krav til hundenes eksteriør. Det vil si at kroppen må være velbygget og hunden må ha god skulder og bakkensvinkling.

Bo Ekstam har rett i at man innenfor rasens standard ikke finner den beste sledehund i alle henseender. Imidlertid finner man innenfor standarden verdens beste renrasede slede-racinghunder.

Det er som rask sledehund over lengre distanser i flere dager i trekk, at S.H.'en er andre raser overlegen. Dersom man ikke er villig til å akseptere disse fakta og ved svil og arbeid med rasen ikke er villig til å forsøke å bevare og bedre disse egenskapene, så vil rasen raskt miste sitt uttrykk. Baserer man svil utelukkende på utstillinger og personlige antagelser hva eksteriør angår, så vil i hvert fall verdens S.H.-populasjon bli langt fra homogen. Heller ikke vil man ha noen garanti for de enkelte individers bruksegenskaper. Bo Ekstam råder S.H-eiere og oppdrettere til ikke å la kommersielle interesser være hovedmåletsettingen. Dette er vi selv sagt helt enig med ham i, og vi er også klar over faren ved at oppdrettere lett kan bli kennelblinde og dermed, som Bo Ekstam skriver, glemmer å sette hunden og rasen Siberian Husky i "främsta rummet".

Når det gjelder S.H.'en i Norge så er populasjonen stor og bestanden langt fra utsatt. Man ser heldigvis at utviklingen går i en retning av stadig bedre hunder både når det gjelder eksteriør og bruksegenskaper. Å hevde generelt at skuldevinkling mangler på dagens norske Siberian Huskies forteller tydelig at Bo Ekstam har minimal kjønnsskap til de norske S.H.. Norsk S.H.-svil i dag blir hovedsaklig basert på hunder importert fra de beste oppdrettere i Alaska og U.S.A. for øvrig. Avishunder er også blitt importert fra Holland. Hva skuldevinkling angår må den som sagt tidligere være god på en racinghund.

A hevde at norske S.H.'er ikke kan utnytte sine vinkler er pussig. Skriver Bo Ekstam's erfaring seg fra utstillingsringen, så kan man vel muligens være enig med ham. Det er nå engang slik at en for liten utstillingsring, tettpakket med hunder vil gi liten anledning for den godt vinklede hund til å benytte sin vinkling maksimalt. Den dårligere vinklede hund vil derimot selvsagt få utnyttet sine vinkler maksimalt.

Det er en kjengsjerning at hittil har det ikke vært vanskelig for de norske hundene å utkonkurrere de mer bastante finske hunder i løp. Man kan da stille seg spørsmålet om de finske hundene virkelig kan være bedre bygget enn de norske.

Går man ut fra rasens standard og bilder av Seppala's beste hunder så finner man stor likhet med de aller fleste norske Siberian Huskies. Derimot kan man ikke gjénkjenne denne typen hos de hunder Bo Ekstam øyensynlig foretrekker.

Forøvrig vil styret i Norsk Siberian Husky Klubb overveie å arrangere en konferanse hvor dommere, avlsråd og hundekjørere fra de nordiske land kan være tilstede og ta opp felles problemer.

NORSK SIBERIAN HUSKY KLUBB

STYRET

P.S. Til orientering kan nevnes at etter 1930 er standarden blitt revidert i 1938, 1941, 1963 og 1971.

D.S.

Tillfällig redaktionskommitté: Ingrid Hans, Stig Juhlander
Gunnar och Kristina Strand.

•
•
•

•
•
•